

grænsen. Det kan jeg finde til hr. Søren Espersen, når jeg kommer ned på min plads.

Kl. 15:22

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg vil selvfølgelig gerne se det, som hr. Naser Khader har set. Jeg synes bare, det er sådan en forfladigelse af debatten. Altid kommer det her med tonen, uanset hvad drejer sig om. At vi siger tingene, som vi mener dem, er det så forfærdeligt i et demokrati? Er det ikke det, vi er her for? Er vi her for at pakke det ind i alle mulige pæne vendinger? Så synes jeg, det bliver et trist parlament. Synes hr. Naser Khader ikke det?

Kl. 15:23

Naser Khader (NY):

Nu har jeg ikke talt om tonen, og jeg bryder mig heller ikke ordet tone – heller ikke i andre debatter – så jeg har ikke brugt ordet tone. Men det at bede de grønlandske politikere om at blande sig uden om de danske forhold synes jeg er at gå over grænsen. Den grønlandske asylpolitik bliver bl.a. fastlagt her i Danmark, og derfor har de ret til at blande sig i en sag, der drejer sig om asylansøgere. Jeg synes, det er deres ret at gøre det – og det gælder i øvrigt også andre sager.

Kl. 15:23

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre.

Den næste er fru Juliane Henningsen.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Denne forespørgsel til statsministeren er rejst for at belyse den politiske og den socialpolitiske situation i Grønland. Det er således en både meget bredt og meget løst formuleret forespørgsel. Ikke desto mindre hilser jeg den velkommen, da jeg ser den som et forsøg fra forespørgselsstillerens side på at vise interesse for det grønlandske folk og som et ønske fra deres side om at indgå i en dialog om Grønland på et konstruktivt og mere oplyst grundlag.

I min første tale i denne sal for blot få måneder siden gjorde jeg det klart, at mit ønske er at bidrage til et mere nuanceret billede af Grønland og grønlændere, og det agter jeg at gøre.

De sociale og sundhedsmæssige problemer, vi har i Grønland i dag, har vi tilfælles med andre postkoloniale samfund. Vi grønlændere regnes blandt de 370 millioner mennesker verden

over, som betegnes som oprindelige folk. Oprindelige folk er den dag i dag blandt de mest marginaliserede socialt, økonomisk og politisk. De kæmper en kamp for at forbedre vilkårene for deres børn og unge, ligesom vi gør det i Grønland.

Selv om Grønland formelt set ikke har været underlagt en kolonimagt de sidste mere end 50 år, og selv om vi klarer os endog rigtig godt sammenlignet med mange andre oprindelige folk, er det vigtigt at huske på, at vores hjemmestyre stadig er ungt. Overgangen fra et traditionelt fangersamfund til et såkaldt moderne vestligt samfund er stadig i gang. De enorme kulturelle skift og voldsomme sociale forandringer, vi har gennemgået over få årtier, og som vi stadig er midt i, er ikke altid nemme at styre, og de er ikke kun af det gode. Derfor skal Danmark som samarbejdspartner forholde sig konstruktivt og ikke mindst respektfuldt til vores udfordringer.

Hvis Danmark har et reelt ønske om at bidrage til, at vilkårene for vores børn forbedres, så vil det bedste, Danmark kan gøre, være at bakke op om hjemmestyret og de ansvarlige politikere og ikke mindst de fagfolk, enkeltpersoner og foreninger i hele Grønland, der har søsat en række initiativer, som skal sikre, at vores børn får de bedste vilkår i fremtiden.

Viljen til at løse vanskeligheder og tage ansvar understreges af, at Grønlands hjemmestyre afsatte to tredjedele af bloktilskuddet til at afhjælpe problemerne og søsætte initiativer til forebyggelse. Blandt nogle af de mange tiltag er et omfattende folkesundhedsprogram, hvor emner som seksuelt misbrug og fysisk sundhed og generelle tiltag for børn og unge kan nævnes.

Mange lokalforeninger fra Nordgrønland til Sydgrønland har taget initiativ til debat og konkrete tiltag. Oppositionen i Grønland, herunder mit parti, Inuit Ataqatigiit, har senest været på banen igen med at stille forslag, som bl.a. skal afhjælpe børnefattigdom. De mange initiativer, der er iværksat, og ikke mindst vores eget bud på løsning af tabubelagte problemer ser jeg som et tegn på et Grønland, som i høj grad tager ansvar.

Når vores problemer jævnlige bringes til debat i de danske medier og blandt nogle af mine folketingskolleger, er det også vigtigt at huske på, at det på mange fronter går rigtig godt i Grønland. Aldrig har der været flere på studieforberedende uddannelser. Aldrig har der været så mange, der gennemfører en videregående uddannelse. Aldrig har man set en så stor samlet